

עוכר שארו אכזרי

תלמיד בבל מסכת תענית

דף יא עמוד ב'

ריש לקיש אמר: נקרא חסיד, שבאמר גמל نفسه איש חסד ועוכר שארו גזע. אמר רב ששთ: האי בר כי רב דיתיב בתעניתא - ליכל כלבא לשירותיה.

#

רש"י מסכת תענית דף יא

עמוד ב'

נקרו חסיד - המתענה, דכתיב גמל نفسه איש חסד - מפרש עצמו ממאכל משתחה, כמו ביום הגמל את יצחק (בראשית כא) - שבריר"ר בלעד + לגמול (מיןיקה)+, מפי מורי, אי, נמי: גמל - לשון תגמול, שימושים نفسه לקומו. ועוכר שארו - המתענה ומחייב בשרו נקרו אכזר.

תוספות מסכת תענית דף

יא עמוד ב'

גמל نفسه - פירוש שגמל חסד לנפשו שאים מתענה נקרו חסיד.

קובץ ב' - שלט.

כשබאים לעומק הדעת ותורת הרצון, האהבה העצמית היא מתרבתה בערכות המוסר האידיאלי, והקורבה שהאדם קרוב אצל עצמו מטלת על האדם העצמי חובה מוחלטת להקדמת עצמו. ועוכר שארו אכזרי. אז באה ההארה העילונה של זהוי אחיך עימך, חייך קוודמן לח"י חייך, בתור עטרה עליונה של תורת המוסר האידיאלית.

עוכר שארו אכדי

ויקרא פרק כה פסוק לו
אל תקח מאתנו נעה
ומרבית זיכאת מאלךך ומי
אפיק עמה:

תרגום יונתן
עמי בית ישראל לא תיסבון
מניה לא שערין ולא ריבין
ונקתל מלאלה ויתפרכנו אחיה
עמה:

ט

רמב"ן ויקרא פרק כה
פסוק לה
וטעם זה אחיך עמר -
שיחיה עמר, והוא מצות
עשה להחיותנו, שממנה
נצחנים על פקוּח נפש
במצות עשה.

ספרונו ויקרא פרק כה
פסוק לו
אל תקח מאתנו. כי זה דרך
נאوت להקימנו כשתולחו בlien
נשר ותרבותית:
וחי אחיך עמר. וזה תעשה
כשיש לאל ידך די לחיות
אתה ולהללו אמרם ז"ל
(ב"מ סב א) א תיר' קודמים
לחוי חברה:

תלמוד בבלי מסכת Baba מציעא דף סב עמוד א
ורבי יוחנן, הא כי אחיך עמר מי עבד לך? - מביע ליה
לצדניא: שנים שהיו מהליכין בדרך, וביד אחד מהן קיתון של
מים, אם שותין שניהם - מותים, ואם שותה אחד מהן - מגיע
ליישוב. דרש בן פטורה: מוטב שישתו שניהם ימותו, ואיל' יראה
אחד מהם במיתתו של חבירו. עד שבא רבינו עקיבא ולמד: וכי
אחיך עמר - חייר קודמים לחוי חברך.

רש"י מסכת Baba מציעא
אם ישתו שניהם ימותו - בczמא, שאין מספיק לשנייהם.
אם ישתה האחד מגיע ליישוב - יימצא מים.
עמר - חייר קודמן.

תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף ט:
רבא אמר: אדם קרוב אצל עצמו, ואין אדם
משים עצמו רשות.

רש"י מסכת סנהדרין דף ט עמוד ב
רבא אמר - אין אדם נופל לעדות בחודחת פין,
אדם קרוב אצל עצמו, הלך אין אדם יכול לשוט
עצמו רשות, כלומר על עדות עצמו אין נעשה רשות,
שהרי תורה פסלה קרוב לעדות.

תידושי הרמב"ן מסכת מכות דף ז עמוד א
הרabc"ז ז"ל כתוב בתשובותיו ... הא דאמר' אדם
קרוב אצל עצמו ואין אדם משים עצמו רשות, זוקא
שזהו מעיד על עצמו שאין זה עדות כלל אלא כמו
שאינו דמי, שאין אדם מקרה לעצמו עד פסול כד'
שנאמר עדות שבטלה ... ה"ג כשהזהו מעיד על
עצמיו ועל אחר בכלל אין אני קורא ב עדות שבטלה
מקצתה לפי שאין עליו שם עד כלל.